

[Veistrup.]

vi har faaet en sagkyndig Kommission til Behandling af alle Spørgsmaal vedrørende Lønningsforholdet, eller om Spørgsmaalet ikke hellere bør henvises til denne sagkyndige Kommission, som nu i Løbet af faa Dage skal begynde sit Arbejde. Jeg hører meget vel, at baade det ærede Medlem, der talte for de Konservative, og det ærede Medlem, der talte for Venstre, vilde paastaa, at der i Virkeligheden slet intet var sket siden sidst. Jeg kan dog ikke tænke mig andet end, at de ærede Medlemmer er klare over, at der er udnævnt en hel Del Medlemmer til denne Kommission; det er sket, siden vi sidst havde Sagen til Behandling, og det forekommer mig da rimeligt og i alle Parters velforstaaede Interesse, at man ogsaa henviser dette Spørgsmaal til Overvejelse i Kommissionen, som kan begynde sit Arbejde i Løbet af ganske kort Tid. Andet og mere end dette simple Hensigtsmæssighedsspørgsmaal foreligger der i Virkeligheden ikke. Hvordan Forholdene vil stille sig senere, er en helt anden Side af Sagen, men at vi under den ene eller den anden Form maa imødekomme Assistenterne, anser jeg for aldeles givet. Der er ikke Tale om, at vi svinger Assistenterne eller løber fra vort Ord, og jeg kan ikke se andet end, at vor Stilling er baade saglig og politisk fuldt forsvarelig.

Jeg henstiller fremdeles, at vi nu ved tredje Behandling undlader at stemme for Forslaget.

Stegger Nielsen: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) kan have Ret i, at hele denne Sag ogsaa skal overvejes i den Kommission, der bliver nedsat, men der er jo ikke givet nogen som helst Garanti for Resultatet eller for, hvornaar der kommer et Resultat, selv om vi nok ved, hvornaar Lønningsloven skal til Revision. Og naar man en Gang har erkendt i et Parti, at der hersker et Misforhold, og erklæret sin Redebonhed til at ændre dette, bør man staa ved sit Ord. Vi staar her overfor en Side ved det radikale Venstres Stilling overfor Offentligheden i disse Dage, saa umiddelbart efter det stedfundne Folketingsvalg, som har sin store Interesse. Man pegede paa, hvilken Selvstændighed man vilde vise, hvilken selvstændig Indsats man vilde gøre i det politiske Arbejde, men det, der sker her — og ganske vist er dette en mindre Sag, men vi føler os forvissat om, at der vil komme flere lignende Tilfælde — er ikke Tegn paa Selvstændighed, det er Tegn paa, at man bøjer sig for den stærkeres

Ønske. Partiet har tidligere paaberaabt sig sin store Tjenestemandsvilighed, men Tjenestemændene kan i disse Dage se, hvor meget denne Tjenestemandsvilighed har paa sig. Jeg erindrer et Ord, der en Gang blev fremsat af det daværende ærede Medlem af Tinget, Hr. Edvard Brandes, som udtalte sig til „Politiken“ om, at de Radikale vilde altid blive for svage til med Fynd og Tryghed at kunne hævde deres Anskuelser i et Samarbejde overfor det stormægtige Socialdemokrati. Det forekommer mig, at det allerede her har faaet sin Bekræftelse, umiddelbart efter at den nye Regering er traadt frem for Rigsdagen. Jeg tror, at Tjenestemændene vil følge det, der sker her, med Interesse, selv om man kan sige, det er et mindre Spørgsmaal. Jeg tror ogsaa, at de paagældende Tjenestemænd vil vide at vurdere den Sympati efter Fortjeneste, som de to ærede Partier ved denne Lejlighed har lagt for Dagen for dem.

Veistrup: Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, begyndte med at gøre opmærksom paa, at naar man nu henviser Sagen til Behandling i en Kommission, ved man ikke noget om Resultatet af dennes Overvejelser, men det ærede Medlem føjede til, at der her var et Misforhold, som vi alle havde erkendt. Man kan dog vel ikke tænke sig, at en sagkyndig Kommission, som den, der her er Tale om, skulde være saaledes indstillet, at den, naar der er et Misforhold til Stede, som erkendes af alle, ikke skulde være villig til at rette dette Misforhold. Det forekommer mig urimeligt at tro eller mene, at noget saadant ikke vil finde Sted. Derfor tror jeg, at man med fuld Fortrøstning kan overlade dette Spørgsmaals Overvejelse til den Kommission, som nu er nedsat, og det forekommer mig at være det eneste naturlige at gøre det, naar man nu har faaet en Kommission til at overveje alle de Spørgsmaal, der vedrører Lønningsforholdene.

Det ærede Medlem talte om Selvstændighed, og han var inde paa, at den Selvstændighed, der her er udvist, vilde blive efterfulgt af mange lignende Tilfælde. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skulde regne med, at dette har noget med Selvstændighed at gøre, idet det er et rent sagligt, praktisk Spørgsmaal, der her er Tale om, og vi er fuldkommen enige om, at det er rigtigt at henvise det til Kommissionen. Der er ikke Tale om Selvstændighed eller Underkastelse. Derfor tror jeg, at den Ængstelse, det ærede Medlem nærer for det radikale Venstre og dets Stilling indenfor det Samarbejde,